

Prijateljstvo Zed. držav do Mehike bo nadaljevano

AMERIŠKA IN MEHIŠKA VLADA SE PO DOLGIH POGAJANJAH DOMENILE ZA SPORAZUM, KI JE EKONOMSKO IN POLITIČNO KORISTEN ZA OBE DEŽELI. OIJNE DRUŽBE NEZADOVOLJNE

Ameriške oljne družbe so dosledno vihale svoje nosove vselej, kadar se je hotela mehiška vlada pobotati z njimi radi oljnega sveta, ki ga je razlastila leta 1938. Predzadnji teden pa so bile vse kar iz sebe, ko so zvedele, da sta ta dejela in Mehika podpisali pogodbo, ki med drugim določa tudi vse potrebo za določitev tistega odškodovanja.

Mehikanci so zadovoljni s pogodbo

Mehikance je zelo razveseljena vest, da je prišlo do pogodbe med našo vlado in Mehiko.

Po njenih določbah bodo mogoči Mehikanci poravnati terjave, ki so naperjene proti njim, a obenem pa bo njihen peso podprt s stabilizacijskim skladom v znesku \$40,000,000 in naši bodo dober trg za 6,000,000 unc svojega novanega pridobljenega srebra vsak mesec. Izvozna-uvodna banka jim bo vrh tega posodila \$30,000,000 za razvoj mehiškega narodnega sistema državnih cest in sklenila se bo z nami izmenična kupcijska pogodba.

Ameriški interesi godrnajo

Toda ameriški interesi in uredniški pisci so nekam nevoljni, pa godrnajo in vprašajo, kaj so Zed. države pridobile s pogodbo. Uradniki oljnih družb so izjavili, da nikar ne morejo odobriti te pogodbe, ker je naša vlada z njo sprejela to, kar so tiste korporacije že dvakrat odklonile.

Na podlagi gotovine

Kakor se zdi, se vsi strinjajo v tem, da je državni vladni oddelek naslonil politiko dobrega sosedja na podlagi gotovine, pri čemer je Mehika naredila zelo dobro kupčijo. Pristala je k temu, da položi \$9,000,000 na stran za zadavo oljnega spora; toda ta denar se ji ima vrniti, če bi se izvedeni, ki jih imenujete obe deželi, ne mogli zedeniti v vprašanju pravične odškodnine.

V celiču je Mehika pripravljena plačati \$40,000,000 v polnem poravnava, pri čemer se bo vpoštevalo tistih \$3,000,000, ki jih je plačala med časom od 1927 do 1940. Nadaljnje \$3,000,000 bo plačala nemudoma v ostanku se bo odplačeval v letnih obrokih po \$2,500,000 počenši prihodnje leto. Na drugi strani pa bo Mehika poleg skupnega posojila v znesku po \$70,000,000 za stabilizacijo pesa in pospeševanje cestnega programa prejela približno \$25,000,000 na leto v dolarih za zameno srebra, ki se ga je na vladu obvezala kupiti.

Tako bo Mehika dobila dovolj, da poravnava vse terjave, v katere je uključena tudi odškodnina, ki se določi za plačanje oljnega sveta in ostalo jih bo še nekaj gotovine. V znak svojega zadovoljstva so mehiški uradniki poslali zakladniškemu tajniku H. Morgenauvu več steklenic teklike.

Messersmitt imenovan za veleposlanika

Poklicni diplomat George S. Messersmitt, ki je bil doslej za veleposlanika na Kubi, je bil imenovan za veleposlanika v Mehiki in pride tako na mesto Josepha Danielsa, ki je bil doslej veleposlanik tamkaj in tajnik mornarice med prvo svetovno vojno.

VSE ZA OBRAMBO

Gornja slika predstavlja skupino fantov in deklet na neki višji žoli v Sovjetski Rusiji, ki prejemajo pouk kako uketi bajonete.

PRESOJANJA DOGODKOV

DOMA IN PO SVETU

Veliki izgredi na Danskem

Odmevi izdajalskega pobračunstva danske vlade s Hitlerjevo sodrugo se že čujejo med danskim ljudstvom. Prišlo je do velikih izgredov in na izgrednike, ki so dajali proti koncu zadnjega tedna v Kodangu duška svoji nevolj nad danskim podpisanjem v Berlinu skovanega protisovjetskega pakta, je streljala mestna policija ter udrihala s kreplemi po njihih glavah, da je bil strah.

Na sto danskih dijakov se je zbral pred kraljevo palaco, prepevalo narodno himno ter vpilo nad zunanjim ministrom Ericom Scaveniusom, ki je podpisal tisto krpo papirja.

Policija jih je razkropila ter prijela njihnega voditelja. Ali dijaki se niso dali ugnati v kojzi rog. Sli so nato pred uradnico skovala sreča. A je raznimi spremembami originalni osnutek tako spremenila, da ne bo kaj prida od njega. Vsakdo bi rad branil le svoje koristi na škodo drugega. Na tak način pa se vprašanje ne rešuje.

Inflacija je pretila Kanadi toliko, da je njen parlament "zamrznil" vse cene na podlagi maksimalne višine, ki je previdovala v mesecu septembra in oktobra. To bo kajpada povzročilo marsikom mnogo neugodja. A kot je rekel neki član vlade — boljše nekoliko neugodja, kakor pa gospodarsko univenje in kaos.

Privatni interesi v Zed. državah pravijo, da će je že treba zamrzniti cene, čemu ne tudi mezdodelavec? Unije so proti. Ako one nasprotujejo, čemu naj bi bili le mi žrtve, vprašajo prekupci, veletrgovci in drugi, ki žele obogatiti z dražitvijo in špekulacijami. Zamrznjenje cen pomeni, da ne smejo iti višje preko določene mere. In ce se "zamrzne" tudi plače, bodo ostale na določeni večer.

Ceha pobijajo

Sedem oseb, ki jih označujejo Nemci za voditelje komunistične opozicijske skupine, je bilo v Pragi usmrščenih dne 11. nov.: ti ljudje so bili obsojeni po nagli sodbi na smrt, ker so bili obdolženi snovanja velezaje, sabotaže in nepostavne posesti oružja.

Izmed tukajnjih slovenskih slikarjev in risarjev so v tem koledarju zastopani Stanley Zele, Josip Bogdanič in Katka Zupančič.

Koledar je uredil Frank Zaitz. V njemu ima spise o prošlosti Ljubljane, o zborih JSZ in Prosvetne matice, dalje pregled dogodkov, ki so dovedli v sadjanje vojno in več drugih spisov, ter uvodnik "V krvi in solzah".

Ivan Molek piše o šestdesetletnicah slovenskega fraternalizma v Ameriki, Leo Zakrajšek o New Yorku, Matt Petrovčič o fraternalizmu in demokraciji, Zvonko Novak o zdovomini časnikarstva, o Alaski in o človeku.

Slovenski listi o pozivu na slovenski kongres v Chicagu

Prilog sedmih največjih slovenskih organizacij za politično akcijo v pomoč staremu kraju, namreč, za osvoboditev slovenskega naroda, je dobil zanikan odmev v Ameriškem Slovencu in v nekaj milijon oblik slično odbiranje v Ameriški Domovini.

Ta dva lista sicer nista merodajna, ako ne bosta pridobilna na svojo stran organizacij, ki so se po svojih zastopnikih za omenjeno akcijo že izrekle, a vendarle tudi v tem slučaju v tako kritičnih dneh tako opozicija ne more koristiti nikakrsni dobrati stvari.

Kakšno stališče so zavzeli drugi listi, ko pišemo te vrstice, še ne vemo. Razen seveda, da Prosveta akcijo iskreno podpira, enako ta list je v verjetno, da jo bo tudi večina drugih. Da li se bo zanje mogoče slečno sporazumeti in delati v nji, pa je odvisno od kongresa, ki je sklican v Chicago. Določeni datum je 12. februarja 1942.

Gladovni izgredi na Balkanu

Odgovorni potniki, ki so pravkar dospeli z Balkana v Istanbul (poprej Carigrad), so povedali, da so izbruhnili gladovni izgredi širom po južnavezvodni Evropi, kjer je lakota pretela za zboljševanje življeniskih razmer svojih članov. Problem "zmrznejevanja" cen potrebuječinam in mezdorej je enostaven. A merodajni faktorji jih se boje, ako se ne sprejme drastičnih odredb, se utegne razpasti val draginje in cene bi se višale od jutra do večera. Vsled tega je potrebno posebno to panogo našega ekonomskega življenja temeljito preudariti, pravilna, in storiti kaj zelo izdatnega, sedaj ko je čas zato, ne šele, ko se povodenje razlije in je ni mogoče več začejati.

Na Rumunskem je vojska prevzela razdeljevanje živil, jestiv in kuriva ter določila smrtno kazenski za prekrizavanje vladnih načrtov.

Ljudje se tepejo za košček kruha po balkanskih glavnih in drugih mestih, med tem ko je bilo še poprej zelo čutno posmanjanje kuriva mnogokrat, zlasti pa v Bukarešti in Sofiji.

Clovek bi misil in pričakoval, da bodo imeli Rumuni in Bolgari vsega dosti sedaj, ko so v Hitlerjevem objemu.

Koncert "Save" spet sijajno uspel

Minulo nedeljo se je vršil v dvorani SNPJ v Chicagu koncert soc. pevskega zborja "Save". S svojim sporedom je dal udeležencem izborni užitek. (Več o tej prireditvi bo v prihodnji številki.)

Ameriška posadka se umaknila iz Šangaja

Iz Šangaja, najvažnejše kitajske lupe, je bila ameriška mornarica pohotna odpoklicana. Bila je tam 14 let. Šangaj je sedaj pod japonsko vlado in v njemu gospodari japonska armada.

Ameriški druž. koledar izšel z bogato vsebino

ali kakih drugih podatkov morsikemu, ki jih potrebuje.

V leposlovnem delu je enajst spisov, večinoma povestne vsebine, pesmi je v njemu 12, zgodovinskih spisov, člankov s podatki 17, potopisov, razprav in člankov pa sedem.

Uprava in uredništvo je uverjeno, da bo ta koledar čitalejšem več, kakor so jim bili prejšnji letniki.

Vsled sedanjih razmer je starokrajskih sotrudnikov v njemu manj kakor jih je bilo pred vojno, a uredništvo je poskušalo, da jih je saj nekoliko zastopan.

Naročila za koledar sprejema knjigarna Proletarca.

DOBRE IN SLABE STRANI TAKTIKE, KI JO VODI NA SVOJO ROKO JOHN L. LEWIS

OSNUTKI ZA POSTAVO PROTI STAVKAM V OBRAMBNI INDUSTRIJI V RAZPRAVAH PRED KONGRESNIMI ODSEKI. — SLABE POSLEDICE LEWISOVEGA SPORA Z ADMINISTRACIJO

John L. Lewis je ustanovil za obrambno posredovanje v izvršilnem uradu zveznega predsednika in bi posegl vmes, če bi se vsa druga pogajanja razbila in izjadovila.

Ce bi med slednjim posredovanjem odklonili zastopniki delodajalca ali pa oni njegovih uslužencev udeležbo, bi imel načelnik tistega odbora pravico do tega, da si izbere porto za njegovega nasprotnika.

John L. Lewis črti predsednika trdeč, češ, da mu ni naše delavstvo pri srcu in da ni nicesar storil zanj.

John L. Lewis je oni dan oddelil stavko tistih premogjarjev, ki delajo v zajetih premogovnikih, ker ne marajo njihni lastniki ničesar slišati o zaprtih delavnicah za delavce v tistih rovih.

Ta zahteva je upravičena. Kajti unijski delavci naj imajo tudi unijsko delavnico.

John L. Lewis se je uklonil predsedniku Rooseveltu, ki mu je ponovno dejal, naj prekliče stavko za zaprto delavnico v času, ko gre za obrambo naše dežele. John L. Lewis je moral vedeti vnaprej, da se mu bo ukloniti okoliščinam, razmeram, javnemu mnenju in zveznemu poglavljaju. In s tega stališča se mora reči, da je John L. Lewis podvrgren zaletelosti in neprimočlenosti, kar oboje je dostikrat usodno, a vedno pa škodljivo.

Posledice, zle in morda zelo težke posledice Lewisovega posredovanja se že kažejo.

Kakor se glasilo Washingtonska poročila, je izvrševalni predsednik delavskega odseka v poslanski zbornicu Robert Ramspeck razkril določbe začasnega osnutka za zakon, po katerem bodo prepovedane stavke, ki bi ovirale obrambeni program. Določbe so sestavljene v smislu predsednikovih priporočil.

Kongresnik Ramspeck se je udeležil konference, ki jo je sklical predsednik Roosevelt, glede postavljajoč proti stavkom, in nato po naročilu svojega odseka sestavil osnovno predlog.

Po njem se bo vzpostavil odbor

(Nadaljevanje na 2. strani.)

Nauk iz seznama zborov JSZ in Prosvetne matice

V Ameriškem družinskom koledarju za leto 1942., ki je te dni izšel, je med drugim tudi seznam zborov J. S. Z., kolikor jih je bilo v zadnjih dobrih treh desetletjih.

Dasi je v tem seznamu le nekaj imen iz vsakega zborja, je vendar zanimivo celo iz njih razmisli, koliko je bilo že v naši javnosti aktivnih, zmožnih ljudi, ki pa so predčasno omagali, ali se naveličali, ali pa izgubili vero v naša, to je, v svoja načela.

Koliko več dela bi mogli opraviti, če se ne bi umaknili, ali ako bi vsaj poskrbeli, da bi prišli drugi na njihova mesta.

Zbori JSZ so predstavljali delo — v mnogočem pionirske delo in borbo za odganjanje teme, za prosveto, za organiziranje delavcev v uniji, proti izkorisčevalcem in sploh borbo zoper vse, kar škodi ljudem.

Skupina, ki je še organizirana v ta namen, ni velika. A zanašamo se, da pride med nas nov zahod, nova volja za delo in za borbo, kakršno smo vršili od postanka našega gibanja. Ako še niste v J. S. Z., pristopite vanjo.

KRITIČNA MNENJA, POROČILA IN RAZPRAVE

KOMENTARJI

Jugoslovanski glasnik, ki je bil režimski list Jugoslavije, in je to tudi sedaj, ima v izdaji z dne 27. novembra dolg članek, pisan z velikimi črkami, o izdajalcih Srbov, Hrvatov in Slovencev. Izmed Slovencev je posebno naglašen ban bivše dravske banovine (Slovenije) dr. Natlačen. Imenuje ga za izdajico slovenskega naroda, ker je šel v službo Mussoliniju. Toda ako bi mu jugoslovanska vlada pravočasno poskrbela aeroplani, da bi bežal pred Mussolinijem, to je, pred njevo armado, in pa pred Hitlerjevo, morda bi bil dr. Natlačen še patriot namesto izdajca. A bil bi še vedno to kar je bil in kar je danes. Razlika bi bila le, da bi igral svojo vlogo pod drugačno označbo.

Izdajalci, ki jih Jugoslovanski Glasnik navaja na prvem mestu v članku preko štirih kolon, so knez Pavle, Dragiša Cvetković, Čincar Marković, dr. Ante Pavelić, že prej omenjeni ban Natlačen in pa general Nedić. Jugoslovanski Glasnik je vse te ljudi prej na vso moč hvalil in jih povzdigoval za vzorne patriote, razen Pavleja. Pavelić je bil proti jugoslovenski vladi, Jugoslovanski Glasnik pa ji je služil, neglede kdo so bili v nji. Ko je on omenjen izdajalce še na vse glas hvalil, smo jih mi označevali za grobokope Jugoslavije, za izkorisčevalce in sovražnike delavca in kmeta ter njune slobode.

Jugoslovani v Ameriki večina ne veda, da je dala nova vlada prej navedenim izdajalcem, razen banu Natlačenu, priložnost sestti v letala in počenit pod angleško varstvo. General Milan Nedić je ostal na svojem mestu in branil Skoplje pred nemško invazijo. Teden so ga vsi sedanji in prejšnji uradni ljudje Jugoslavije hvalili za junaka, ki je proslavil z obrambo Skoplja jugoslovensko vojsko. Ako bi bil sedel v letalo in se srečno odletel v Palestino, in nato šel v Kairo ali v London, bi bil lahko član zamejne jugoslovenske vlade in njegova slava bi se razglašala dalje po tisku in v radiu. Ker pa je ostal tam in se udal Hitlerju, pripovedujejo o njemu isti ljudje, ki so ga prej hvalili, da je bil progerman in za Hitlerjev "nov red" še predno sta Cvetković in Marković podpisala pakt s Hitlerjem. To je verjetno, posebno še, ker resničnost te svoje trdive njegovi prejšnji prijatelji utemeljujejo z dokumentarno evidenco.

Največ izdajalcev je Jugoslovanski Glasnik v istem članku

jasnjeno, kako se zapravljajo njegovi milijoni.

Mr. Jerič je vzlič svoji "bitrosti" sam s sabo v protstoljih. Nič kolikor je že napisal, da je bil denar JRZ raztrošen, zafrčkan in da so si nagrabili tisočakov razni posamezniki, a v Am. Slovencu z dne 25. novembra pa pravi, da je "prav poučen", je v tem skladu še \$20,000. Ali ni edino, da so tako "nepošteni" ljudje prihranili v tistem skladu včas ogromnemu delu, ki so ga vršili, kar \$20,000?

Ameriški Slovenec se je pod masko očitkov in obdolžitev zoper bivše JRZ in na "milijonski fond" izjavil proti vse-slovenskemu kongresu v Ameriki, na katerem bi skupno sklepali, kako z združenimi močmi pomagati zasuhnjemu slovenskemu narodu v svobodo. Ako nima glavno in edino besedo samo struja, kateri pripada Janez Jerič, pa naj magari tudi ves narod vrag vzame! To je ozkogrudno stališče, a Jerič se menda ne zaveda, koliko škode dela narodu, o katerem trdi, da ga brani.

"Milijonski fond" je uredničku Am. Slovenca najpričujljnejša kost. Ne dopoveš mu, in ne dokažeš, pa če bi se še tako prizadeval, da je bilo v prejšnji svetovni vojni JRZ najdejnejše in najpoštnejše gibanje izmed vseh pokretov Jugoslovenov bodisi takoj ali tam. Zares škoda, ker se ne more s pomočjo petdesetih tisočakov ("milijonskega" fonda) priboliti republiko, z idealnim družbenim redom, kakršno je propagiralo in se zanjo z vsemi svojimi sredstvi ororilo JRZ. Ampak Jerič bi se lahko vprašal, koliko MILIJONOV dolarjev je bilo tisto gibanje, ki mu je načeljeval njegov duhovni vodja, pa Nikola Pašić, slovenska liga, in jugoslovenski vijeće! Ali je že kdaj skušal povezeti, kako se je zapravil tisti denar? Mar mu ni znano, da se je poleg tukajšnjih "kraljeva" gibalo med našim "troimenim" narodom na ducate slovenskih, srbskih in hravatskih politikov iz starega kraja, in da so imeli vrh tega še na tisoče dolarjev za najemanje angleških propagandistov? Ako ljudje, ki so se borili za poštevno povojsko uredbo, za idealno ustanovitev Jugoslavije in ja pravice delavca in kmeta, niso USPELI, mar naj se jim radi tega njihovega neuspeha venomer predbaciva tisti denar, ki so ga potrošili v kampanji ljudstvu v korist Morda Jerič ne ve, da se je potrošilo, od kar je bila Jugoslavija napadena, v Zed. državah za njeno obnovitev več denarja, kot pa se ga je nabralo v "milijonski fond"? Ali bo kdaj vprašal za tiste račune? Denar je seveda vladen, toda je izprešan iz jugoslovenskih delavcev in kmetov. Toda ljudstvu ni nikoli po-

moga nikoli več opomoci", prizadeva Nemcem še vedno ogromne izgube in Hitler še ne more ne v Leningrad, ne v Moskvo. Na sliki je budni sovjetski vojak na strazi blizu Moskve.

krat zapisal, da je "komunizem socializiral ljudi". Iz takih besed se ne more sklepiti drugega, kot da tisti pisek goji sovraščdo vsega kar je v tej ruski državi.

Po vsej Sloveniji je po okupaciji vpeljan v šole obvezni pouk v italijanskem delu v italijančini in v nemškem v nemščini. Vse je že urejeno za sistematičen umor slovenskega naroda; za umor naše materniščne v slovenske kulture. Kdo naj vse to odpravi in počisti? Vsekakor se mora za to nalogu potruditi nared sam. A kako naj se narod potradi, če pa se ga drži v zmoti in se ga ščuje proti onim, ki bi mu lahko največ (in mu tudi bodo) največ pomagali?

Ves čas — četrino stoletja so v Jugoslaviji pasli carjeve belogradiste ter ščuvati Nemčijo, da naj udari in napravi red. Sedaj ga imajo! Nemci ne poznajo milostnikov. Sedaj ta "gospoda" stoka in zdihuje po kraljevski Jugoslaviji. Ta gospoda hoče nekaj, cesar nikdar več ne bo.

V slovenskih in drugih krajih — zasuhnjeni po Nemcih in Italijanah, naj po "post war" odločujejo o toku svojega življenja in kulture le oni, ki delajo, orjejo in sejejo, ako hočejo sebi svoboden — kulturno svoboden obstanek.

Kaj naj rečem o naši naselini? Spomnil sem se klubu, o katerem je pisal upravnik, ko je nekaj polemiziral z Gardnom zaradi vprašanja pevskeh zborov. Upravnik je povedal, kako je bilo tedaj, ko smo imeli klub. Res pa je tudi, da brez prosvetnega središča ne more biti prosvetne med ljudmi. A i takrat se je dogajalo, da so bili v klubu tudi takšni člani, ki so bili vse drugo kot pa načelniki socialisti. Nekoč mi je rekel neki možak, dobra dolenska duša: "Ce bi te visoke glave med nami tako visoko ne hodie in bi ustanovile klub, bi tudi jaz prispolil."

Tak klub bi res lahko veliko storil. In če že drugega ne, bi vsaj opominjal na dolžnosti v naseljini; na človeške in na državljanske dolžnosti.

In industriji in v prometu se sedaj še priljivo dela tudi pri nas. In ker je mnogo salunov na razpolago, se tudi piše in pleše, kar se že komu zljudi. Kultura?

Ta se nič ne gane. Utrjenost? Ne, le volje ni. Tu in tam priredi, "Orel" plesno zabavo gori nad zadružno "Stacuno". Tisti "Orel", ki je za kulturno prifreditev (dramsko) v prošlosti dostikrat navdušil vso naseljino. Kdaj se bo to spet zgodi, je težke reči. Sporazuma ni. Samo nekaj plesa tu pa tam. Potem pa, ko se seje udeleži klicat članov, pa se čujejo očitki, ki so karakteristični po vsod, ako se hoče razdvajati člane. Se ne spodbudi nikomur izpuščati iz ust zlih izrazov. Z

njimi se sramoti one člane in članice, ki so steber društva in plačujejo svoje prispevke že mnogo let. Vsaka stvar do gotove meje. Dobro bi bilo, ako se bi bolj upoštevalo rek, ki ga je zapisal France Prešeren. Namesto, "da le čevlje sodi na kocitar."

S seje kluba št. 1 JSZ

Chicago, Ill. — Na prošli seji kluba št. 1 dne 28. novembra se je po končanem dnevнем redu in po poročilih o aktivnostih klubovih odsekov vršila razprava o vprašanju, kaj in koliko lahko storimo ameriški Slovenci v pomoč našemu zasuhnjemu narodu, da postane resnično svoboden.

Kratek referat k temu je postal Ivan Molek, razprave pa so se udeležili Frank Zaitz, Louis Beniger, Fred A. Vider, Ch. Pogorelec, Angela Zaitz, Zvonko A. Novak, Anton Vičič in par drugih na kratko.

Spošno mnenje je bilo, da naloga ni lahka zato, ker vse odivsi od toliko križajočih se faktorjev, in glavno pa seveda je, kakšen bo mir oziroma s če-gavo zmago se konča vojna.

V naši javnosti moramo računati z ljudmi, ki gledajo samo v prošlost in hočejo oziroma že, da se povrne. In imamo močan napreden element, ki hoče in deluje, da se staro več ne povrne nego da na pogoriščih sedanjega svetovnega poljaka zgradimo novo družbo.

Bilo je sklenjeno, da se bo z razpravo o tem vprašanju nadaljevalo na bodisi bodoči redni, ali pa izredni, način v tem sklicani klubovi seji.

Hrana, obleka in čevljivi gredo v Nemčijo

Zvezek "Zarjin" jubilej

Cleveland, O. — Da "Zarja" še vedno pritegne se je zopet izkazalo na jubilejni proslavi na Zahvalni dan, ko so naši so-mišnjeni in prijatelji prihitali z vsej delov mest in okolice,

se v večjem številu kot navadno prihite in do dobra napolnili auditorij SND. Zvezek je pa že pritisnila mladina tako da je število naraslo na okoli petnajsto udeležencev, kar je rekord zabora zadnjih 10 let.

"Svoboda" iz Detroitja je bila prav številno zastopana (bilo jih je nekaj čez 50) in tudi prisreno sprejet na navzoč publike. Prav ljubko so zapeli tretji Dolinarjev venček. Žal, da niso bili pripravljeni še z naknadno. Tudi ostali program je bil toplo sprejet, saj tako bi se sedlo po ovacijah. K programu so prispevali poleg "Zarje" še pevec "Vojana", "Jadran", "Slovana", "Sloga" in "Slavulja".

Med sporedom je prečital Louis Zorko telegrame in plisne čestitke od E. Kristana, Chas. Pogorelača iz JSZ, Jos. Turpina od pevskega zborja "Sava". Mr. in Mrs. Leskovc in Mrs. C. Obed. Sodr. E. Kristan je naslovil "Zarji": "V času, ko je zloba zasedla prestol sveta in grozi vsem človeštvo z večno temo, potrebujejo duše bolj ko kdaj pesem — pesem upa, boja svobode, življenja! Poje torej, "Zarjan", pojte pogum in svetlobo, budite nam duhove in krepite srca, da bomo močni, ko se nad gorami razlije Zarja, ki naznani Dan!"

V programnih knjižicah, katere je zbor izdal z oglasi, sliko in opisu so tudi priobčene čestitke od s. J. Snoya, F. Zaitza, I. Moleka, J. Durna, F. Elarsicha in T. Peruseka. Slednji, bivša moč "Zarje", je bil pozvan v službo Strica Sama. Dne 17. novembra t. l. mu je zlomilo noge nad stopalom in sicer v avtnej nekreči.

Po programu je oživel, kot vedno oživi v prizidku. Vse se je gnetlo k baru in okoli miz, kjer ni manjkalo, kramljanja in stiskanja rok. Lepa "Zarjan" dekleta se je pa nasmihala in umeru prinašala na mize in prijazno stregle picevem, picevem in ostalim gostom. Kmalu se je tudi formuliral zbor iz vseh zborov pod vodstvom "Slovana" in njih pevovodja Ivanuša in pesem je donela kot ni donela že dolgo prej tako. Čas je hitel med najboljšim razpo-

loženjem publike. To so najbolj občutili Detroitčani, posebno s. Jurca in Mentoniji, ki bi najraje ostali v ti veseli družbi. S. Potočnik je imel nevhodno in nelahko nalogu nadzorovati to svojo ekspedicijo.

Na tem mestu najlepša hvala Detroitčanom, kot tudi drugim zborom za odziv in požrtvovalnost, kot tudi hvala vsem, ki ste pripomogli k izredno dobremu uspehu. Hvala vam!

Leo Poljsak.

Evropa zmrzuje in strada

Po poročilih Amerikancev, ki so se pravkar vrnili iz Evrope, vladajo strahovite življenjske razmere po opustošeni Franciji in Belgiji, koder je že na poti zima stradanju in zmrzovanju.

Pomanjkanje hrane je že tako hudo v Belgiji, da se v Bruslju prodajajo rejene podgane po 20 frankov vsaka za v hrano, kar je to povedala otroška specijalistka dr. Bessie T. Strangman. Ker je pač misila, da je težko verjeti kaj takega, je pripomnila, da je to povečala zanesljiva prijateljica.

"Bojimo se, da bo to zimo smrt strahovito razsajala med temi možmi, če ne dobijo več hrane," je rekел.

"Ta umrljivost predstavlja z ono po zasedenem in nezasedenem francoskem ozemlju zelo tragičen položaj za bodočnost Francije."

Veleposlanik je rekel, da je nameraval kupiti živila v teždeželi ali pa v Južni Ameriki in francoskim denarjem, ki je sedaj zamrznjen v Zdrženih državah. Rad bi dobil dovoljenje, da bi smel kupiti še po en funt mesa za francoske vojne ujetnike v Nemčiji, kar bi jim dalo po tri funte na mesec. S tem bi si vsaj prizvezali dušo, je se pridelal.

Nemčija bi moral skrbeti za ujetnike

Ko ga je nekdo vprašal, če ni nemčija obvezana prehranjevati francoskih vojnih ujetnikov, je veleposlanik odgovoril pritrilno. Toda Nemčija pravi, da ne more dajati več hrane radi angleške morske zapore ali blokade. Njemu ne gre v glavo, počemu naj bi se Britanija upirala dovozjanju živil za francoske vojne ujetnike.

Nadale je francoski veleposlanik opozoril predsednika Roosevelta tudi na "strašno" umrljivost sedaj 45% nad normalno, je zatrdil. "Sam v Parizu je umrljivost sedaj 45% nad normalno", je dejala omnenjena zdravnica, ki je došpela v New York na parniku Ester in je poprej več kakor eno leto opravljala svoje posle v Marseillesu. Še poprej pa je bila otroška specijalistka v Pittsfieldu, Mass., dvajset let.

Huda zima

Casnarski poročalec Roy Porter se je vrnil iz Pariza in Vichyja z zatrdilom, da čaka Francoze letos ena najhujših zim, kar so jih še imeli v mnogih letih.

Po njegovem mnenju je sedaj več defetizma na Francoskem, kakor pa ga je bilo po upadu. Te žalostne razmere je v veliki meri pripisati pomanjkanju hrane, oblike in vina; vrh tega pa tirajo uboge ljudi v popolno obupnost še nešteta pritrjovanju v normalnem življenju.

Poškuša kupiti živila

Francoski veleposlanik Gaston Henry-Haye se je obrnil do predsednika Roosevelta, sprošnjo, naj mu dovoli kupiti hrano in obliko, za 1,350,000 francoskih vojakov, ki so v vojnem ujetništvu na Nemškem. Ob tej prilici je izjavil, da preti francoskemu rodu neizogibno pogin, če se mu ne preskrbi živilske potrebščine.

Ko je po konferenci s predsednikom Rooseveltom odhalil iz Bele hiše, je dejal, da je bil predsednikov odziv na njegovo prošnjo poln sočutja. Dejal je tudi, da mu je predsednik ob-

predsednik Roosevelt posiljal na posebno potovanje. Prvič je bilo to, ko je obiskal celo vrsto evropskih glavnih mest l. 1938. Zbirajo podatke, ki so se porabili potem na svetovni gospodarski konferenci, sklicani od predsednika Roosevelt.

Kdaj se Bullitt odpravi na pot kot poseben zastopnik predsednika Roosevelt, je načrtil predsednik, ki je izrazil predsednik, prejkone na kakem letalu.

Ce želite dobro čtivo, naročite si Ameriški družinski koledar za leto 1942.

ZA LICNE TISKOVINE
VSEH VRST PO ZMERNIH CENAH
SE VEDNO OBRNITE NA UNIJSKO TISKARNO

Adria Printing Co.
1838 N. HALSTED STREET, CHICAGO, ILL.
Tel. MOHAWK 4707

PROLETAREC SE TISKA PRI NAS

KOMENTARJI

Jugoslovanski glasnik, ki je bil režimski list Jugoslavije, in je to tudi sedaj, ima v

ZVONKO A. NOVAK:

ČEZ DRN IN STRN

SLOVENCI

I.

Kakor je razvidno iz zapisnika, ki je bil objavljen v tem isti zadnjem teden, so se zastopniki naših organizacij na sejstanku dne 15. novembra odločili za enotno politično gibanje, ki naj stremi za tem, da pomagamo ameriški Sloveni slovenskemu ljudstvu onkrat morja k neoporečni pravici do narodnega obstanka v demokratični svobodi ter govorimo zanj, dokler ono samo ne more govoriti zase.

Ti podatki bodo lahko služili za pouk vsem tistim, ki bodo hoteli čitati ta spis teden za tednom, in morda bodo tudi prav prišli onim, ki jih poklicemo in izberemo za glasnike in predstavnike slovenskega ljudstva na mirovni konferenci po tej nesrečni vojni, če bo zmaga na tisti strani, ki jih bo pripravljena poslušati in vpoloviti, kakor pa so bile tedaj.

Japonci ne bodo mogli vedoviti te dežele za nos, kakov so to lahko delali štiri dolga leta. Ta dežela jim sedaj lahko odbija roge, če jih ji pokazajo v kakršnikoli obliki, in naše olje ne bo teklo v njihno deželo, dokler ne pristanejo k Hullovi formuli.

Japoncem Hullova formula ne diši

Pred dobrimi štirimi leti so se začela diplomatska pogajanja med to deželo in Japonsko za poravnanje spornih točk, ki hodijo prijetljivim mednarodnim odnosom v napotu.

Tistim, ki bodo sedeli za mirovno mizo in delili pravico povojnemu svetu, bo treba dopovedati in dokazati, da je slovenski narod član človeške družbe, ki se mu mora dati vse njegova zemlja in ki mu gre v polni meri pravica do popolne avode in enakopravnosti z vsemi drugimi člani v njej.

In

kako

naj

se

jim

vse

to

do

kaže

in

dopev?

?

Svet sodi vsak narod po tem, kar je v svojem narodnem življenju prispeval k skupini blaginji in splošni kulturi človeške družine. Zato mu moramo v kar najjasnejši luči predčuti vse velike zasluge, ki si jih je slovensko ljudstvo steleko v svojih neprestanih stremljenjih za človeško srečo in blaginja, na podlagi zgodovinskih dejstev, na podlagi njegovega življenja in delovanja v preteklosti. Ta sicer ni bogata z bogve kako velikimi pobijanji na krvavih bojnih poljanah, ker so Slovenski miroljubno ljudstvo, a polna pa je velike pozrtvovalnosti in silnih naporov, stremec za najlepšimi in najplemenitejšimi cilji človeških prizadevanj.

Toda

če

hočemo

storiti

to,

moramo

pač

natanko

poznavati

tisto

sicer

sila

trdo,

a

vendar

pa

sijoajno

in

plodovito

pretek-

lost,

ki

kaže,

da

gre

našemu

slovenskemu

ljudstvu

v

stari

domovini

vsa

pravica

do

svobo-

dnosti

in

gospodarskega

političnega

in

kulturnega

življenja.

In

zategadelj

menda

ne

bo

na-

čeno

čo

se

mislim

po

malem

v

tej

koloni

e

pa

s

i

ce

v

te

ki

je

sicer

majhno

po

številu,

a

veliko

po

svoji

kulturi.

Po

malem

bom

skušal

pred-

začela so se nova pogajanja med našo in japonsko vlado, med tem ko je Japonska prav pridno poslala dodatne svoje čete do Indo-Kina.

Po dolgih razgovorih z japonskimi diplomati na konferenci v Beli hiši je naš državni tajnik zopet predložil Japoncem mirovno formulo, ki uključuje med drugim tudi zahtev, naj se Japonska odpove zvezni Rimom in Berlinom pa seveda tudi z Zagrebom, umakne svoje vojake s Kitajskega in iz francoske Indo-Kine, opusti politiko nasilnosti in grabežljivosti ter prizna vsem narodom pravico do enakih trgovskih priložnosti na Kitajskem.

Tako nato se tista pogajanja prekinila in v začetku tega tedna spet obnovila.

Hullova formula ne diši Japoncem sedaj, kakor jim ni pred dobrimi štirimi leti. Razlika je le to, da so Združene države sedaj v vse drugačenem položaju, kakor pa so bile tedaj.

Japonci ne bodo mogli vedoviti te dežele za nos, kakov so to lahko delali štiri dolga leta. Ta dežela jim sedaj lahko odbija roge, če jih ji pokazajo v kakršnikoli obliki, in naše olje ne bo teklo v njihno deželo, dokler ne pristanejo k Hullovi formuli.

255,000 novih uslužbencev bo odtehtalo zgubo obrambnih služb

Zvezni varnostni upravnik Paul V. McNutt je še pred nedavnim povedal, da bodo obrambne industrije najele do meseca marca 255,000 novih uslužbencev. Ali v istem času pa bo odslovljenih 67,000 dejavev, je še dodal.

Delavci, ki bodo odslovljeni, delajo večinoma pri izdelovanju nevojaškega blaga, pa bo treba zanje posebnega urjeanja za obrambo pridobivanje.

Sedemdeset odstotkov tistih delavcev, ki zgubijo delo, bo v avtomobilni industriji, med tem ko bo skoraj 40 odstotkov nanovo najetih delavcev v industrijskih gradilnicah in letalih.

Italijanska hrvatska nacijska kolonija

Po švicarskih vesteh so učaki, izdani v zadnjih dneh v Zagrebu, ki je glavno mesto laške lutkarske države Hrvatske, izpremenili to nesrečno deželo takoreko v nemško kolonijo.

Ti ukazi določajo:

1. Nemška manjšina dobije posebne predpravice, ki skoropopolnomu unicujejo oblast krajevne laške vlade.

2. "Staatsdirektor" (državni ravnatelj), izbran iz nemške manjšine, ima biti član vlade, ki je odgovorna edinole državemu načelniku ali poglavniku Antonu Paveliću.

3. Nemškim Hrvatom se podeljuje državljanstvo prvega razreda.

4. Nemčina je službeni jezik v deželi (tudi v krajih, kjer tvorijo Nemci le 20 odstotkov prebivalstva).

5. Ulični napis morajo biti v nemščini in hrvaščini.

6. Nemške naselbine bodo razobečale nemško zastavo. Prebivalstvo, ki ima več kakor 51% nemških ljudi, bo imelo nemškega župana, nemški mestni svet in posebnega zastopnika v državni skupščini.

Mehiški sinaristi

Kmalu bo veliko več slišati o sinaristih, ki predstavljajo nekakšno polversko-, polvojaško mehiško organizacijo. Njo imajo liberalne skupine za fašistično skupino, ki si kuje kapital iz tega, da ji je predsednik Avila Camacho posredno dovolil naseljevanje v Spodnji Kaliforniji. Sinaristi so vodili zelo uspešno kampanjo za nove člane in še predkratkih jih je skupina sedemnajst vojaških generalov hvalila kot "patriotične Mehikance". V bodoče se mislijo v simboličnem pohodu odpraviti v mehiško mesto; tudi se bodo udeležili aktivno krajevnih volitev, dasi so poprej zatrdirili, da se ne zanimajo za politiko. Sinaristične podružnice so se pojavile tudi v več mehiških naselbinah v Združenih državah.

Kadar se gre za načela, ne boje se zamer!

PROSVETNA MATICA

Jugoslovenske socialistične zveze

2301 S. Lawndale Ave.

Chicago, Illinois

ODBOR:

John Berlitz, Frank Cesen, Ivan Jontez, Etbin Kristan, Ivan Molek
Joseph Owen, John Rak, Charles Pogorelec, tajnik

SEZNAM PODPORNIH DRUŠTEV VČLANJENIH V PROSVETNI MATICI

S. N. P. J.

St. 1. Chicago, Ill. — Tajnik Anton Trojar, 2637 S. Lawndale Ave.

St. 2. La Salle, Ill. — Tajnik Fred Malgai, 25 Westcliff Ave., Peru, Illinois.

St. 3. Johnstown, Pa. — Tajnik John Oreskovich, 904 Chestnut St. Rear.

St. 5. Cleveland, O. — Tajnik Lund Medvešek, 6409 St. Clair Ave.

St. 6. Morgan, Pa. — Tajnik John Witzart, Box 283, Bridgeville, Pa.

St. 7. Clarion, Pa. — Tajnik Mike Baloh, Box 212.

St. 8. So. Chicago, Ill. — Tajnik Joseph Kosich, 10154 Avenue L.

St. 9. Yale, Kans. — Tajnik John Pešar, R. R. 1, Pittsburgh.

St. 13. Bridgeport, Ohio. — Tajnik Joseph Snay, RFD 1, box 7.

St. 14. Waukegan, Ill. — Tajnik Frances Artach, 1015 Lenox Ave., No. Chicago, Ill.

St. 16. Milwaukee, Wis. — Tajnik Frank Perko, 831 W. National Ave.

St. 21. Pueblo, Colo. — Tajnik Frank Pechuk, 1222 Elmer Ave.

St. 29. Thomas, W. Va. — Tajnik Lenhart Werdinek, Box 165.

St. 31. Shreveport, La. — Tajnik Joe Paulenich, RFD 1, box 13.

St. 33. Ambridge, Pa. — Tajnik Anton Ziberna, 205 Locust St.

St. 34. Indianapolis, Ind. — Tajnik John Sparnblek, 746 No. Haugh Street.

St. 36. Willock, Pa. — Tajnik John Dolenc, Box 73.

St. 39. Chicago, Ill. — Tajnik John Potokar, 2610 S. Ridgeway Ave.

St. 44. Conemaugh, Pa. — Tajnik Frank Podhoy, Box 61, Parkhill.

St. 47. Springfield, Ill. — Tajnik Louis Aldrich, 1832 S. Renfro St.

St. 49. Girard, O. — Tajnik John Tancek, RFD 1.

St. 53. Cleveland, Ohio. — Tajnik Joseph F. Durn, 15605 Waterloo Road.

St. 54. Glencoe, O. — Tajnica Albin Kravanja, Box 66.

St. 5

PROLETAREC

Democracy Neglects Its Youngsters

In his "Berlin Diary," William L. Shirer tells a story the rulers of all democratic nations should take to heart.

In May, 1940, Shirer was traveling along the German front and seeing with his own eyes evidence of the appalling disaster which ended in the downfall of France and Belgium and swept the British to Dunkirk.

In one city he encountered a group of British prisoners, and here's what he says about them:

"They were a sad sight; some obviously shell-shocked, some wounded, all dead tired. But what impressed me most about them was their physique."

They were hollow-chested and skinny and roundshouldered. About a third of them had bad eyes and wore glasses. Typical, I concluded, of the youth England neglected so criminally in the 22 post-war years while Germany, despite its defeat and inflation and 6,000,000 unemployed, was raising its youth in the open air and the sun.

"I asked the boys where they were from and what they did at home. About half of them were from offices in Liverpool; the rest from London offices. Their military training had begun nine months before.

"Thirty yards away German infantry were marching up the road toward the front. I could not help compare them with these British lads. The Germans, bronzed, clean-cut physically, healthy looking as lions, chests developed and all. It was part of the unequal fight.

"The English youngsters, I knew, had fought as bravely as men can. But bravery is not all; it is not enough in this machine age war. You have to have a body that will stand terrific wear and tear."

Those words were written by a friendly hand. But what an indictment of the rulers of the British Empire! With shocking stupidity they neglected the chief bulwark of their defense—the youngsters who must do the fighting in every war.

But who are we to criticize the British? Our President says that 50 per cent of our own selectees are suffering from serious mental or physical weakness. How can we hope to preserve democracy if we continue to neglect human beings?—Labor.

PRIORITIES AND LABOR

Labor turns out guns, planes, tanks, and ships. Labor makes refrigerators, stoves, radios, clothing; and labor mans the transportation lines and the stores that bring these goods to every home. The armies of our own nation and the allied powers are demanding more and still more supplies. Our national buying power is at peak levels. Consumers are clamoring for more goods and more services.

Why, then, is labor unemployed? Why are thousands of men finding discharge slips in their pay envelopes? What is this new specter of insecurity—priority unemployment?

This war, to a degree never seen before, is a war of machines. When Napoleon's armies overran Europe one man on production could supply two men in the army with equipment. Today it takes 18 men on the production line for every fighting man.

The problem is with us. Now Government officials have estimated that priority unemployment might reach 2,000,000 by the end of the year. Two million wage-earners out of jobs because we have not done a job of planning. Two million families going without things they need because a mechanically minded nation has not met an engineering problem squarely.

Where is our boasted American efficiency?

Unemployed men and idle machines build no planes and tanks. And workers without pay and without food for their families will have little enthusiasm for the program that puts them on the street.

(Condensed from American Federationist.)

MAN-GODS SPEAKING

(As overheard and passed on by Covami)

"We are the Great Governments of the World!"

"The Epitome of Christian Civilization!"

"We abhor Anarchy!"

"Force, Fraud, Lying and Violence SHOCK US!"

"But—"

"Law and Order MUST be preserved!"

"Religion, Freedom and Democracy, Liberty and Lebensraum MUST be granted to—"

"To Everybody who is Anybody!"

"On THAT we are determined the People PERISH!"

"Therefore hear US!"

"We call YOU TO BLOOD, SWEAT and TEARS!"

"The External System MUST be saved!"

"That is ALL we have to offer!"

"Sacrifices until they hurt YOU!"

"God bless OUR Countries!"

"ALL of them!"

"Democratic, Dictatorial, Plutocratic, Proletarian, Communist, and Capitalist!"

"Behold, we, the MAN-GODS, have spoken!"

"HEAR and HEED us or—ELSE!"

"AMEN!"

Comment by Covami

"Aw, hell!"

"Tell it to the Marines and Morons!"

THE MARCH OF LABOR

Worker Pays Freight

In a recent statement by the Department of Commerce nearly one-half—or 44 percent to be exact—of all taxes collected in the United States during 1938 and 1939 were paid by those whose incomes were under \$2,000.

The old gag that the rich pay too much and the poor and moderately well off not taxed enough doesn't seem to stand up. Of course the 1940-41 statistics on the subject, while not available, will not lower the ratio but on the other hand increase it.

Those in the lowest income group, of under \$500, contribute 21.9 percent of every dollar earned; those in the \$500 to \$1,000 group pay 18 percent; those in the \$1,000 to \$1,500 group pay 17.3 percent, it is said.

Persons whose weekly earnings are under \$10 pay about \$2 a week in the form of "concealed" sales taxes, and those whose earnings are less than \$20 pay \$3.50, the department report said.

Increases in these taxes, however, have been sharply increased, since the department report was put out by the new tax law, and according to all indications will be even more before it is less. War is a costly proposition, even if we are not directly engaged in it. It's the man in overalls as well as the man behind the gun who pays and pays. —United Mine Workers Journal.

A REASONABLE WISH

By Raymond S. Hofses

I wish the people of America would take time out from hating Adolf Hitler long enough to view him as a horrible example—an example of what happens in a world that insists upon operating upon the class principle of competition rather than the social way of cooperation.

What we Americans would discover, if we could become objective for a little while, is that the very thing we hate in Nazi-land are becoming a part of our way of life. What we would understand is that the law of cause and effect is no respecter of boundary lines. And, in the end, we might understand that even Hitlerism is the logical consequence of a world order which leads with arithmetical exactness to social controls but not necessarily to democ-

racies to preserve human freedom everywhere in the world, and especially in this nation. The president's hopes and objectives are not in question.

But what I do want to assert is that the things we are doing can not be described as democratic or free if we hold to definitions and values which were accepted prior to, say, World War I. And what I also submit is that the direction we have taken parallels to a startling degree the direction in which the authoritarian states have been heading.

It is possible to preserve all the necessary social controls which have been and will yet be instituted without the destruction of democracy. But—

If we do not reach the point in the road at which Adolf Hitler's Germany now stands we must take another social task somewhere along the line. And it is at this juncture that the Socialist program looms as the signpost to democracy.

There is the theoretical gap that separates Nazi Germany from America.

But despite that gap, the things we are beginning to do in this nation are startlingly similar to those that have already been done in Germany. For only a few examples:

The paternalism of social security. The concentration of power in the executive or leader.

The system of priorities which gives to the State the power of life or death over individual enterprise.

The policy of favoring large corporations at the expense of individual business.

The creeping subordination of Labor Unions to the government.

I have listed the above items, not because I object to them. On the contrary, I recognize them as necessities in this nation no less than in Germany.

Nor do I advance them to belittle our president's assertion that he pro-

Labor and Democracy

American labor, with greater unanimity than any other section of the population, recognizes that our national security and our rights and liberties as a free people stand in the gravest peril from the ruthless war machine of German fascism. We know that workers would be the first and worst victims of a Hitler victory. We therefore call for and will loyally participate in a broad national front, embracing every sincere anti-fascist individual and group.

American labor has made its position clear in the official acts and declarations of its leading organizations. The appeasers and defeatists are not found in labor's camp. Those isolated leaders who have not voiced labor's conviction find themselves without support from the ranks. They are being repudiated by their own organizations.

Recognition by labor that the defeat of Hitler is its most pressing task lays the solid basis for the organization of that defeat in a democratic way. Labor knows that the foundation of victory must be laid in the factories and workshops of America before it can be won on the battlefields of Europe. It is prepared to make any and every needed sacrifice to that end. It demands only that others be called upon to shoulder their fair share of the burden and that the sacrifices which it makes shall be devoted solely to the defense effort of any individual or group. To guarantee that its sacrifices shall not be unequal or ineffectual, it asks also continuing and widened representation in formulating and administering the program.

Given these fundamental guarantees, American labor will give increasingly its wholehearted effort to the prosecution of defense production. I am confident that our democratic institutions will vindicate themselves by demonstrating the superior ability of a free and informed people to defend their way of life against forces of totalitarian terror, slavery and ignorance.

Further, labor is seriously concerned with the problems of the post-war world. The rout of fascist ideology and all it stands for at home and abroad is important as the defeat of Hitler's armies.

Labor will spare no effort and shirk no burden to insure victory for democracy on both fronts.

Dorothy J. Bellance, vice-president Amalgamated Clothing Workers of America, in the Survey Graphic.

SMALL CHANGE

The Nazis evidently have many ways of milking money out of the people of the occupied countries. The Netherlands News report that in Holland, in the month of September, 43,062 Dutch householders were fined by the Nazi authorities for "excessive" use of electricity, and 28,726 were fined for "excessive" use of gas.

The tax on beer has been raised. There have been many arrests on the charge of illegal production or sale of butter. In common with a great many other people, the Hollander like butter. They are charged with abstracting some of the butterfat from the milk and making butter out of it.

Like the people of all the other occupied countries, the Dutch are obstructing the invaders in every feasible way. Some obstruct them in non-feasible ways and find themselves in concentration camps, with the usual persecution.—Milwaukee Post.

Life in old Chicago

The eightieth anniversary of a Chicago store brought to light a set of rules that the employees were compelled to obey, when the store was first opened. They are of such interest that we quote them below. "Store must be opened from 6 a.m. to 9 p.m. the year around. Store must be swept; counter, base shelves and showcases dusted. Lamps trimmed, filled and chimneys cleaned; pens made; doors and windows opened; a pail of water, also a bucket of coal brought in before breakfast (if there is time to do so) and attend to customers who call. Store must not be opened on the Sabbath unless necessary, and then only for a few minutes. The employee who is in the habit of smoking Spanish cigars, going to dances, and other places of amusement, will surely give his employer reason to be suspicious of his integrity and honesty. Each employee must not pay less than \$5 a year to the church and must attend Sunday school regularly. Men employees are given one evening a week for courting and two if they go to prayer meeting."—Exchange.

A Long Time Between Drinks

Eskimo Papoose—Baw-w-w, I wanna drink.

Eskimo Mother—Shut up, it's only six months till morning.

I think the first virtue is to restrain the tongue; he approaches nearest to the gods who knows how to be silent.—Cato.

Successful Living

New York Has Acute Race Problem

New York is nervous over the threat of a race war. Crime is on the upgrade in Negro districts. Two hundred and fifty extra policemen are patrolling the upper reaches of Central Park, in the vicinity of Harlem. The situation became dangerously acute when two white boys were killed by a Negro lad.

In certain sections of Brooklyn, women fear to attend evening services in white churches, according to Father Bedford, a noted Roman Catholic clergyman. Protestant ministers say the situation is bad, but not as bad as two or three years ago.

Economic maladjustment is largely responsible. Hundreds of thousands of Negroes are packed in residential areas which have been "going to seed" for a quarter of a century. Investigators have found five or six in one room, and some lodging houses rent their beds on a "three-shift basis," each occupant being routed out at the end of eight hours. The defense program has relieved unemployment, but hasn't ended it, by any means. Probably somewhat similar conditions could be found in other large cities in the North and West. Under Mayor La Guardia the disturbing problem is likely to be treated with vigor and intelligence.

Prior to the last World War, the "race problem" was confined largely to the South. Now it threatens to assume national proportions. Its solution will require a lot of forbearance and clear-thinking by both sides. There must be a real program: Jobs for the idle, decent housing, modern schoolhouses and more playgrounds.—Labor.

UNION SHOP PROMOTES STABILITY

When men are equal, they bargain. When they're not, they haggle, and one of them frequently loses his shirt. That, in postage stamp style, is the worker's case for the union shop. Its unity gives him power. His power gives him confidence, self respect and a better standard of living. He gains with his employer instead of wrangling, meets him as an equal instead of as an exalted being with life or death control over the food, clothing, shelter, pay check.

The union shop means basically that all employees of a particular plant or industry are members of one union. The union shop is tried and established.

MILLIONS COVERED

Of 11,000,000 organized workers, an estimated 3,000,000 are protected by union shop contracts, chiefly in the coal, clothing, printing, building trades, brewery, motion picture, railroad and glass industries. The union shop is far older than CIO—in fact, almost as old as the labor movement.

The union shop is as American as democracy. For the union is the democracy through which the worker expresses his industrial citizenship. And no such organization can be fully effective in furthering the welfare of the worker and bettering his bargaining relations with the employer unless it embodies all workers covered by its unit. Likewise, no democratic government can be fully effective unless all those within its borders are participating citizens.

DEMOCRACY AT WORK

This comparison has been able put by an official of the Steel Workers' Organizing Committee, who said:

"When these ideas are applied to union-employer relations they operate, with some variations, as they do in a political democracy. The union elected by a majority of the workers in any one plant represents them all. The minorities, as in any one Congressional district, are unrepresented. The majority union bargains with the employer for all workers, and the minority is required to abide by the conditions of employment favored by the majority."

"All the workers are bound by the union-employer contract. The wage increases, shorter hours, and other benefits secured by the majority are enjoyed likewise by the minority. The union has to pay half rent, postage and grievance committee fees for lost time and other expenses.

To meet these obligations every member must pay the taxes (union dues) levied by and for the support of the union. All the workers derive equal benefits from the union, and therefore they must all share equally in paying the cost of its upkeep."

A union firmly established through a union shop contract can turn its energies toward improving production, feeling that its members, with the employer, have a real stake in the plant's efficiency and output.

WHY OPPOSITION

This is no mere theory, but for several years has been the practice of large CIO unions, particularly in the clothing industry, where the Amalgamated Clothing Workers Union has established an extensive service to deal specifically with this problem.

Rural areas were also responsible for the employment decline, decreases in the rural counties, the report showed, and reflected seasonal contraction in agricultural conditions, with adverse crop conditions in some areas.

Rural areas were also responsible for the employment decline, decreases in the rural counties, the report showed, and reflected seasonal contraction in agricultural conditions, with adverse crop conditions in some areas.

Life is a fragment, a moment between two eternities, influenced by all that has preceded, and to influence all that follows. The only way to illumine it is by extent of views.—William Ellery Channing.